

ת"פ 60860/01/12 - מדינת ישראל נגד פנחס אנגל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 60860-01-12 מדינת ישראל נ' אנגל

בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד חן בן שלום

המאשימה

נגד

פנחס אנגל

ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

הנאשם

(ללא הרשעה) החלטה

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפה לשם גניבה, בניגוד לסעיף 381א(2) בנסיבות סעיף 381ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם הודה, כי ביום 24.11.09 ביחד עם אחר עלו על מונית, כאשר, לפתע, פתח הנאשם את הדלת והתיז לעבר המתלונן גז מדמיע ובסופו של דבר, מסר המתלונן לנאשם ולחברו סך של 300 ₪. הנאשם וחברו נמלטו מהמקום.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם, כי בשלב הראשון יקבע בית המשפט, כי הנאשם ביצע את העבירה וכי יוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. כמו כן, הוסכם, כי לאחר קבלת התסקיר, יטענו הצדדים לעונש.

ב"כ הנאשם ביקש להורות לשירות המבחן לבחון את שאלת ההרשעה ואילו ב"כ התביעה הודיעה, כי התביעה תעמוד על הרשעה וכי הטיעון לעונש יהיה חופשי.

בתסקירו הראשון ביקש שירות המבחן דחיה, על מנת "לייצר הליך של צדק מאחה" והתביעה הודיעה, כי היא מסכימה לדחייה "באופן חריג".

בנסיבות אלה, נדחה הדיון ליום 25.3.14.

ליום זה הוגש תסקיר נוסף בו התבקשה דחייה נוספת כדי למצות את ההליך של צדק מאחה.

בסופו של דבר, למרות רצונו של הנאשם, לא התקיים הליך של צדק מאחה ולפיכך, הוריתי על הגשת תסקיר משלים.

בתסקיר, שהוגש לדיון שנקבע ליום 13.7.14, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם וביקש להטיל עליו "עונש מוחשי וחינוכי של צו לשירות תועלת הציבור בהיקף של 200 שעות".

בנוסף, הומלץ על צו מבחן ופיצוי למתלונן.

באותו יום שמעתי את הטענות לעונש ולאחר מכן, איפשרתי לנאשם להפקיד בקופת בית המשפט סך של 5,000 ₪ כפיצוי למתלונן. סכום זה אכן הופקד בקופת בית המשפט ועתה הגיעה העת לסיום הפרשה.

יצוין, כי חברו של הנאשם לביצוע העבירה נעלם ולא אותר עד היום.

בטיעוניה לעונש, ביקשה התביעה לדחות את המלצת שירות המבחן ולהרשיע את הנאשם. התביעה טענה, כי הנאשם פגע בערך המוגן של שלמות הגוף וביטחון הציבור וטענה, כי מתחם העונש ההולם "נע בין עבודות לשנת מאסר בפועל".

התביעה לא הציגה את מדיניות הענישה הנהוגה והסתפקה בהצגת פסק דין, בו אישר בית המשפט העליון, כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת שוד, נע בין 6 ל-28 חודשי מאסר.

בסכום טענותיה, הודיעה התביעה **"שלאור העובדה שהבחור היה צעיר בעת המעשים, חלוף הזמן, העדר עבר פלילי, לקיחת האחריות, נבקש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ונטען לעונש של עבודות שירות במקרה זה, נבקש גם מבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וכמובן פיצוי למתלונן"**.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם.

מתברר, ועל כך אין מחלוקת, כי העבירה בוצעה ביום 24.11.09 והנאשם הודה מיד בחקירתו הראשונה בביצוע העבירה ואף הביע חרטה.

מסיבה לא ברורה, הוגש כתב האישום 3 שנים לאחר ביצוע העבירה!

לאחר הגשת כתב האישום, התביעה לא איתרה את הנאשם וביום 23.5.12, התליתי את ההליכים נגד הנאשם.

ביום 28.12.12, ביקשה התביעה לחדש את ההליכים נגד הנאשם, אשר אותר.

בית המשפט מינה לנאשם סנגור וכאמור, לאחר משא ומתן בין הצדדים, גובש הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם הציג בפניי פסיקה רחבה כדי להראות שגם בעבירות חמורות יותר, נמנע בית המשפט מהרשעה במקרים המתאימים וטען, כי זהו מקרה מובהק בו גובר אינטרס השיקום על אינטרסים אחרים וכי יש מקום לקבל את המלצת שירות המבחן.

בעת ביצוע העבירה היה הנאשם כבן 18, אשר חזר בשאלה ובנסיבות אלה, נותק ממשפחתו וככל הנראה ביצע את העבירה ממקום של מצוקה, לאחר שבחלק מהתקופה נאלץ לאכול בבתי תמחוי.

חשוב להדגיש, כי זמן קצר לאחר ביצוע העבירה, התגייס הנאשם לצה"ל ושירת שירות מלא בגולני. לאורך כל שירותו הוכר כ"חייל בודד".

היום אנחנו נמצאים כחמש שנים לאחר ביצוע העבירה, כאשר הנאשם עובד בעיריית ירושלים כאחראי על חיילים בודדים והוא לומד למעלה משנה פסיכולוגיה באוניברסיטה הפתוחה.

לטענת ב"כ הנאשם, הרשעת הנאשם עלולה למנוע את רישומו בפנקס הפסיכולוגים ולפגוע באופן ממשי בעתידו.

אני מוכן לקבל את מתחם העונש ההולם שהציגה התביעה ואולם, נראה לי, כי אכן מדובר במקרה מובהק בו ישנן נסיבות רבות מקילות, אשר אינן קשורות לביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40'א' לתיקון 113). המדובר באפשרות הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו, הנזקים שיגרמו לנאשם מעצם הרשעתו, בנטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, במאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה, בשיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, בהתנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה, בנסיבות חייו הקשות שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה והעדר עבר פלילי.

בהתאם לסעיף 40'ד' לתיקון 113 ולאחר שהסכמתי לקביעת מתחם העונש ההולם שהציגה התביעה, הרי מאחר שמצאתי, כי הנאשם השתקם, הרי שבית המשפט ראשי לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן.

בנסיבות חריגות אלה ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה, החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם.

בשים לב לכך אני קובע, כי הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

שירות המבחן יגבש תוכנית ויציגה לאישור בית המשפט, תוך 30 יום מהיום.

כמו כן, יפצה הנאשם את המתלון בסך של 5,000 ₪. סכום זה יועבר למתלון מהכסף שהופקד בקופת בית המשפט,

בצירוף מכתב התנצלות מהנאשם.

בנוסף, אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו יבחן שירות המבחן את דרכי התנהלותו ויעקוב אחר דרך שיקומו.

העתק ההחלטה ישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ה, 29 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.